

videtur, quæ jura Majestatis communia non habent, nec invicem cōsilia participant, Aristocraticā formā; minimè indè Polyarchia, sed duæ sejunctæ Monarchicæ Respublicæ oriuntur: id quod à me *lib. 1. politic. cap. 1.* ad Reipublicæ definitionem adnotata evincunt. Et Regnorum sunt hoc modo divisorum exempla, in Regno Israëlítico, sub Rehabeam, post obitum Salomonis, bipartito; in Imperio Alexandri Magni, post mortem ejus variè discerpto. Sic & Lusitania, Castiliæ quondam portio fuit. Sic quoque Imperium Romanum, in Orientale & Occidentale, sejunctum fuit. Petrus Gregorius Tholosanus, *lib. 25. de Republic. cap. unic.* Et ita post Constantinum Magnū, Imperium Romanum, plerumque duo Cæsares tenuerunt; ad Carolum Magnum usque; quo verè separatus ab Oriente Occidens fuit. Antea enim, etsi Imperii Romani provinciæ divisæ erant, inter duos Imperatores, quod ad administrationem & regimen spectat; manserat tamen communitas quædam; ita ut leges, nomine utriusque Imperatoris toti Imperio darentur, ac si alter sine liberis decedebat, ad alterum gubernatio ac providentia Imperii totius pertineret. Cardinalis Bellarminus *lib. 1. de translat. Imperii, cap. 4. in princ.*

VII. Apud populos eos, qui fœminarum Imperia ferre didicerunt; si Princeps aliquis peregrinus, Regni sibi despondeat heredem, non tam Dyarchia, quam Monarchia, illorum Conjugum, paribus auspiciis Majestateque regnantium gubernatio, appellanda videtur. Quippenam, qui duo prius erant, matrimoniali mediante agglutinatione, caro una fiunt: horumque individuum propter vitæ consuetudinem, tum corporum, tum animorum; nedum potestatis & domus, perpetua intelligitur unitas. *Argum. Genes. 2. vers. 24. Matth. 19. vers. 15. 1. Corinth. 6. vers. 16. l. 1. ff. de rit. nuptiar. l. 1. 6. 15. ff. ad Scm. Sylanian. add. Rever. Patr. Martin. Becanum, in Scholast. Theolog. tit. de Legib. cap. 6. quæst. 2. fol. 304.* Sic olim in Hispaniâ, Ferdinandus & Isabella, paribus auspiciis omnia gubernarunt. In Belgio Albertus Austriacus, als Mann vnd Vogt/ oder vorst her: Isabella Eugenia als Erbin vnd Eigenthumbliche Besizerin/ Civitatibus iuramentum præstiterunt, ut refert alicubi Meteranus. Quin imò, omnis quam hîc maritus habet, ad tempus saltem durat potestas; quàm diu scilicet vixerit uxor. Ergo cùm perpetua non sit, Majestas dici nequit: sed tantùm ius administrationis. Quod interdum competit marito, Reginâ etiam sine liberis defunctâ; idque in Angliam, *La courtoisie d'Angleterre* appellari solet: Sed Philippo II. Hispaniarum Regi, post obitum Mariæ, Angliæ Reginæ denegata fuit. *Pier. Mattheieu histor. lib. 1. narrat. 4. num. 15. fol. mibi. 129.* Nec tutum esse videtur,

cam